

silno veliko pretrpel." Na tem shodu je torej Drole-
nik pokazal, kako bo stranka vedno nastopala, da o-
stane narod veren. Ta dogodek je seveda agitatorjem
Samostojne po sosednjih župnijah silno neljubo. Trdijo,
da bi bil shod skoraj razbit in Drole-
nik skoraj tepen zaradi osebnih nasprotij z dotično zavedno in vro
Dobovčanko.

Samostojnost Samostojne Kmetijske Stranke.
Samostojneži so, kakor znano, ovadili našega ured-
nika Žebota radi njegovega govora na shodu pri St.
Petru nižje Maribora. Ker z resnico ne bi bili nič do-
segli, je morala pomagati laž. Zanimivo je, da je bil
za botra pri tej lažnjivi ovadbi samostojni, ne, ne,
liberalni advokat dr. Koderman. Tudi neizogibni pro-
fesor Voglar je pri tej stvari udeležen. In Samostoj-
neži vam pripovedujejo, da so in hočejo biti samostoj-
ni! Na vseh koudih in krajih se pa vidi, da so in o-
stanejo samo podružnica liberalcev in nemurjev.

Apostol Samostojne — bivši Stajerčijanec, li-
beralni advokat in profesor, vsi pod eno kapo ovadu-
stva. Samo že pisali v „Gospodarju“, da se je drznil
pridigar Samostojnih Zmudeti ovaditi tajnika Kmečke
Zveze Žebota deželni vladar radi hujškanja proti dr-
žavi. Cela Zmudetova ovadba temelji po izpovedbi
prič na neresnici in se je skuhal v glavi liberalne-
ga advokata dr. Kodermana iz Maribora in javnosti
prebradko znanega profsorskega šolnika Voglarja.
No, v lepo družbo sta zabredla liberalna mariborska
prvaka, baje stebra obmejnega slovenstva dr. Kod-
erman in Voglar. Torej med bivšimi Stajerčijanci vaju
dobivamo in na etijalski poti ovaduštva proti narod-
njaku, ki je z vama skupno trgal in reševal Maribor
iz nemških rok. Ovadba g. Žebota je jasen dokaz, da
so: Samostojni, Stajerčijanci in liberalci v skupni tor-
bi v neresnici in laži skrupanega ovaduštva.

Samostojnost Samostojnih. Zadnje česse so Sa-
mostojni postali res samostojni. Pokazali so se poseb-
no na obnem zboru Kmetijske družbe v Ljubljani.
Popolnoma samostojno so kričali in onemogočali zho-
rovanje dve uri. Tudi na shodih se jim mora priznati
samostojnost v polni meri, ko udrihajo po farjih, kle-
rikalcih in črnih. Taka psovovanja so povsem samo-
stojna.

Ovesnjak Mrmolja nam še ni prav nič odgovo-
ril, zakaj se je tudi on boril pod habsburškim orlom
proti bratom Rusom, kjer je bil celo ranjen. Gospod
Mrmolja, vi obkladate z očitki samo Žebota, sebe in
svoje kvi, ki ste jo pocejali za ničvredne Habsbur-
žane, pa ne vidite. Pametnejši od Mrmolje je že bil
njegov učence Urek, ki se je med vojno skrival za
volovske in kravje repe pod zaščito Kmečke Zveze.

Nadapostol Mrmolja je poslal popravek v „Go-
spodar“, ki bi ga prav radi priobčili in okrasili z
resničnimi pripombami. Ker pa ta popravek ne odgo-
varja zakonitim predpisom, je romal v koš. G. Mr-
molja, pri vsej Vaši gorečnosti za napredek „Samo-
stojne“ vam priporočamo, da še enkrat vzamete v ro-
ko oni tiskovni zakon in ga natančno prečitate, da bo-
ste znali občeati z uredništvu po paragrafi. Pravil-
nih popravkov po tiskovnem zakonu še ne zadene niti
g. vladni komisar v Mariboru, pa bi jih koj prvi pot
vrtoljeban Mrmolja, ki je strokovnjak le v sekantju tri
in sajenu goriških črešenj, ni pa urednik in še manj
jurist. G. Mrmolja, torej še enkrat, pa boljše in pra-
vilnejše!

Krvave žuljevi kmet — apostol Ivan Mermolja.
Smo zvedeli iz same dlakocepe Vrtojbe, da je svoj-
čas Mermolja raznašal svojo „Samostojno“ po Goriš-
kem na kolesu. Predno pa se je pripeljal v kako vas
na shod, je skočil s kolesa, se potuknil k tlom in dr-
gnil z vso silo z obema dlanma po pesku in zemlji.
Ko je potem govoril na shodu o svoji „Samostojni“ je
vedno kazal poslušalcem svoje od same matere zer-
lje razorane roke in krvave praske. Samostojni, le
poglejte si Mermoljeve žulje tudi pri nas malo nana-
čaje, saj g. Mermolja se bo kot sadni prekupec na
debelo kmalu vozaril z avtom in že menda drgje z
rokami ob kamenje, da so njegovi kapitalistični žulji
tem bolj krvavi in pri kmetijski javnosti tem bolj gan-
ljivi.

Od Sv. Marjete na Dravskem polju smo
dobili poročilo od svojih zaupnikov, da so Zerjavovi
Ljubljenei „Samostojneži“ že dobili novi občinski vo-
lilni red v roke in so že sestavili kandidatno listo.
Zahtevamo od političnih oblasti pojasnilo, ali je naša
politična uprava pod Zerjavovim vodstvom res tako
strankarsko nesramna in nekorrektna, kakor bi morali
sklepiti iz tega slučaja. Naše pristaše, pa nujno opo-
zarjamo, naj pazijo na nakane naših nasprotnikov ter
nam vse poročajo! Dr. Zerjav pa tudi z nepostavni-
mi sredstvi svoje hčerke „Samostojne“ ne bo spravil
na konja, temveč na psa.

Pomanjkanje krompirja v Haložah. Lanska ala-
ba letina je osobito zadela naše Haloze, ki nimajo
za zimo niti najpotrebnejšega — krompirja. Opo-
zarjamo in prosimo okrajno glavarstvo, da pre-
skrbí pomoči potrebnim Haložanom krompirja za
jed in seme po primerni ceni.

Vsem obrtnikom in trgovcem! Dne 21. septem-
bra 1919 se je v Ljubljani ustanovila Obrtna zveza o-
brtnikov cele Slovenije. Ker Slovenska Ljudska Str-
sana kot mati drugih obrtnih zvez, takomenovanih
njenih hčerk, ne more delovati sama, rabi kolikor le
mogoče mnogo sodelujočih hčerk, takomenovanih O-
brtnih zvez. V tem smislu ste uljudno vabljeni vsi tr-
govci in obrtniki, da pristopite kot člani k Obrtni
zvezi, katere bode delovala na to, da se malim obrt-
nikom in trgovcem zboljša sedajni položaj, da se po-
bijajo kapitalistične družbe in verižniki. Obrtna zve-
za bo vam nudila tudi lepe ugodnosti, ona vam bode
prekrljevala sirovine, kovačem železje, žrebčje, stav-

benikom les itd., posredovalo se bo za nakup živil za
člane, sploh za zboljšanje obrtnega stanu. Obrtniki in
trgovci, pristopite nemudoma vsi k Obrtni zvezi, na-
ročite si njeno glasilo „Jugoslovanski obrtnik“ in tu-
di vspešbujajte vse druge sotovariše, da pristopijo ta-
ko k Obrtni zvezi! Prijave in naročila na list „Ju-
goslovanski obrtnik“ se pošilja na naslov: Korošec
Dragotin, odbornik Jugoslovanske Obrtne Zveze v
Braslovcah.

Družba sv. Mohorja. Vsled tehničnih ovir, iz-
virajočih iz naše preselitve, bode družbeni kole-
dar dotičan šele do meseca marca. Udnina za
l. 1920 znaša 10 K, dosmrtnina 200 K.

„Naša Država“. Nova knjiga za knjižnice na-
ših bralnih društev. Pod tem naslovom je spisal prof.
dr. Karl Capuder lično knjižico, ki temeljito opisuje
našo novo državo. Zlasti zanimive so koncem pridja-
ne tablice, ki pregledno kažejo prirodna bogastva na-
še nove države. Knjiga je neobhodno potrebna vsa-
cemu nekoliko izobraženejšemu človeku, da se iz nje
poduča, kakšna je naša država, njena lega, podneb-
je, pridelki itd. Voditelji izobraževalnih društev naj je
priporoče društvenim članom, vzgojitelji mladini. Ce-
na je zelo nizka, samo 4 K 20 vinarjev s priporočeno
postatno vred. Pri sedanjih knjigotrških razmerah bi
taka knjižica veljala kje drugje gotovo 10 kron. Do-
bi se v Cirilovi tiskarni v Mariboru.

Razgled po svetu.

Glas krščanske matere. V nekem kraju na Če-
škem se je vršil v šoli sestanek roditeljev in učiteljev.
Kmalu nato je napisala krščanska kmečka mati sle-
deče pismo: „Na roditeljskem sestanku ste gospodje
učitelji nam staršem očitali slabo vzgojo otrok. Pred-
vsem ste se obračali do staršev otrok enega razreda,
s katerimi baje ni mogoče nič opraviti. Pozabili pa ste
nam, gospodje učitelji, povedati, da je razrednik v
ravno tistem razredu gospod brez vere, ki je otrokom
prepovedal moliti in se je iz verskega prepričanja o-
trok norčeval. Zdaj pa gre stvar dalje, ker se tudi v
ostalih razredih molitev prepoveduje in mesto krščen-
skega pozdrava ste uvedli že davno: „Ljubim roko!“
Na drug pozdrav gospodje učitelji sploh nečete odgo-
varjati. Otroci se sami pritožujejo, da v šoli delajo,
kar se jim zljubi. Gospodje, na čigavi strani je krivda,
da vaša avtoriteta v šoli gineva? Kako naj mi starši
otroke navajamo, da vas spoštujejo, če vi v njih zatir-
ate spoštovanje do Najvišje avtoritete, do Boga? Vi
sami dobro veste, da so tam, kjer vlada krščanski
duh, otroci ubogljivi, če bi jih bilo v eni rodbini tudi
dvanajst. Obratno, kjer teptajo vero, postane tudi iz
enega otroka izvržek človeške družbe. Vi dobro ves-
te, da se bodo krščanski starši branili in zato hodite
tako v krogu in previdno, da ne bi naenkrat razdra-
žili ljudske duše. Toda mi bedimo in bomo znali svo-
je pravice tudi braniti. Saj celo nema stvar brani
svoje mladice! — B. Sochorova.“

Kako so odpeljali križe iz praških šol. Po Če-
hoslovaški je kulturni boj že v popolnem teku. Najpo-
prej se je lotila državna oblast križev po ljudskih šol-
lah. V Pragi so odstranili križe že iz vseh javnih šol,
jih naložili na vozove, na katerih se odvažajo iz me-
sta smeti in odpadki in jih odpeljali bogzna kam. To-
rej med smeti in odpadke so prišli čehoslovaški de-
mokrati in socialisti, ki vladajo Čehoslovaško, zneme-
nje sv. križa. Tudi pri nas v Jugoslaviji držijo v ro-
kah vladno krmilo demokrati in socialisti, ki so ravo-
no taki sovražniki križa in vere, kot njihovi bratje v
Čehoslovaški. Socialdemokratsko glasilo „Napredek“ za-
hleva odločno svobodno-krščansko šolo. Vsi liberalni
(demokratski) listi se radujejo in toplo pozdravljajo ta
kulturni boj proti krščanstvu.

Druga ženitev pravoslavni duhovnikov. Srbi
so, kakor znano, pravoslavne vere in njihovi duhov-
niki so oženjeni. Zeniti se pa smejo samo enkrat, sa-
mo preden je posvečen, če mu potem žena umrje, se
pa ne sme drugi. To je, nekaj brez primere bolj tr-
dega in manj razumnega, kakor pa neženitev kato-
liških duhovnikov. Pri nas gre za duhovnika, kdor
čuti za ta stan poklic, v semenišču se več let pripra-
vija na svoj poklic, ko je nastopil službo kot kaplan,
žiri več ali manj odlegljen od sveta v družbi z žup-
nikom. Cisto drugače je pri pravoslavni. Za duhov-
nika gre, ne da bi čutil v sebi poklic za samski stan,
v semenišču ne dobiva k temu nobene vzgoje, preden
je posvečen, se poroči, torej še zelo mlad, v službo
gre z mlado ženo, mora torej živeti popolnoma s sve-
tom. Kaj pa, če mu čez nekaj let umrje žena in zapu-
sti lepo številce majhnih otrok? In pravoslavni du-
hovniki imajo po navadi jako veliko otrok. Drugič
poročiti se ne sme, za samski stan nima ne vzgoje,
ne poklica, v hiši mora imeti že radi otrok žensko,
da jim nadomestijo mater. Radi tega se je pojavilo med
pravoslavni duhovniki močno gibanje za dovoljenje
druge ženitve. Duhovniki so sklicali shod, kjer so
sklenili, da se bodo ženili sami, ako ne dovolijo škof-
je. Nedavno se je vršil shod vseh škofov, kjer so se
pečali s tem vprašanjem in prišli do zaključka, da
tako spremeniti cerkveno postavo zamore samo ve-
soljni cerkveni zbor. Na vsak način je ta zadeva
pravoslavni duhovnikov veliko bolj pereča, kakor pa
katoški celibat, ki ima čisto drugačno podlago.

Silen vihar na Dunaju. Po Dunaju je razsajal
14. t. m. več ur grozno silen vihar, dokler ga ni za-
menil mihalen nali. Ljudi, ki so bili na cesti, jih je
metal vihar na tla, mnogi jih je bilo ranjenih od o-
peke, ki jo je metal orkan (veter) s streh. Celo vozo-

ve je premetaval divji vihar, razbijal strehe po izloč-
bah in metal o. tla napise trgovin. Med ranjenimi sta
dva mrtva in splošna škoda je pa nepregledna.

V Budimpešti so obesili dne 14. t. m. bivšega
državnega pravdnika boljševskega sodišča dr. Stef.
Szirmay. Istega dne je bil usmrčen potom prekosoda
radi ropov na smrti obsojeni Ludvik Szemere.

Boljševiški umor na Ogrskem. Veliko se je že
pisalo, kako so merili nedolžne človeške žrve boljše-
viški krvoloki po Madžarskem. Časniki nam poročajo
naslednji vzgled podvignje krutosti: Trgovca Gustav
Szigetti je pomagal ogrskemu grofu k pobegu pred
boljševiki in je bil radi tega on sam obsojen na smrt.
Boljševiki je zaprl obsojenca v voz in ga odpeljal k
obrežju Blatnega jezera. Tamkaj ga je zvezal in ga
dvakrat ustrelil. Ker pa še nesrečnež ni bil mrtev,
ga je tudi zabodel. Nato se je rabelj spomnil, da bi
moral usmrtitvi prisostovati, priče. Da bi prinesel
boljševiškim kolovodjem dokaz, da je obsojenca res u-
smril, mu je mrtvega odrezal ušesa in nos in jia
predložil boljševiškimu sodišču.

V Berlinu so nahujskali takozvani neodvisni
socialisti množice, da so navalile s silo na z vojašt-
vom zastraženo državno zbornico. Pri tem nasilnem
navalu je prišlo do kripelčnih izgredov: 45 mrtvih
in 105 ranjenih.

Vojna posojila v Čehoslovaški. Pod pritiskom
loka nemških strank je praška vlada izjavila, da bo
v najkrajšem času zavzela končnoveljavno stališče v
tem vprašanju. Češki listi se sedaj pritožujejo, da ni
vlada na zahtevo češke javnosti že davno storila. Saj
je gospodarsko najbolj ogrožena država, Madžarska,
sklenila deloma izplačati vojno posojilo. Čas bi bil, da
bi tudi naša vlada vtem vprašanju podala izjavo, da
bo mogoče izlečiti to težko rano, ki je zadela tudi naj-
širše plasti našega ljudstva.

Konec Kolčakove slave. Znani ruski general
Kolčak, ki se je boril s svojo armado proti boljševi-
kom, je bil v zadnjih časih od boljševikov silno tepen
in njegova armada razkrojena, ujeta in pobita. —
Vsled poponnega propada Kolčakove armade napre-
čuje vstaja v vzhodni Sibiriji. Po poročilih je češki
„bataljon smrti“ ujel železniški vlak, kjer je bil od
Kolčakove vlade minister za notranje posle, ministr-
ki predsednik in general Martinov, pa tudi Kolčak
sam. Zaradi izročitve Kolčaka boljševiški ruski vladi
se vrše pogajanja s Čehi.

Najmanjša žena na svetu. Na Novi Zelandiji je
nedavno v starosti 60 let umrla neka „gospa general
Mite“, kakor so jo zvali, ki je bila brezdvomna naj-
manjša žena na celim svetu, kajti njena visokost je
znašala komaj 21 palcev. Visokost njenega moža, ki
je umrl leta 1914, je pa znašala 36 palcev.

Slovenija je imela leta 1910 konj. 59.000, go-
vede 506.000, koz 19.000, ove 66.000, prešičev 544.000,
panji čebel 140.000, kureline 1.400.000. Na 100 prebi-
valcev pride konj 5,3, govede 45, koz in ove 7,6, pre-
šičev 48,4, kureline 124,9.

556 ljudi utonilo. Te dni se je potopil parnik
„Afrikve“. Od potnikov se je rešilo samo 43 oseb,
556 pa je našlo smrt v morskih valovih.

Kovček z dvojnim dnom. Zanimiva tatvina se
je zgodila v hotelu „Štefanija“ v Taborski ulici
na Dunaju. Dva trgovca sta prišla in najela
skupno sobo. Predpoludnem sta odšla iz sobe,
ter oddala ključ vratarju. Okrog 12 ure je prišla
sobarica, pospravila sobo, jo zopet zaklenila in
odšla. Ob 8 zvečer prideta gospoda domov in
najdeta sobo odprto in vsa znamenja, da se je
nahajal v nji nepoklican gost. Lep usnjat kov-
ček je bil ukraden, platneni kovčekovi ovoj je
ležal raztrgan na tleh. Omara, kjer se je nahajal
ključ od kovčka, je bila odprta in prazna. V
kovčku je bilo perilo, živila in 23.000 kron
denarja. Kovček je pa imel dvojno dno in med
enim in drugim se je nahajalo 450.000 kron v
tujem denarju. Tat za dotično vsoto najbrže niti
ni vedel. Vzel je kovček, ga izpraznil in kje
vrgel proč, ali pa prodal starinarju, ne da bi
slutil, da se nahaja v njem še druga vsota.

Hoče. Dne 18. t. m. je imel naš Orel svoj red-
ni občni zbor, pri katerem je bil izvoljen sledeč od-
bor: g. Polak Franc, predsednik, Lebe Franc, pod-
predsednik; Kljun Ivan, razsojevalec; Mulec Alojz,
blagajnik, Svenešek Ludvik, tajnik; Vernik Anton in
Frangelj Franjo, odborniki. Vernik Anton, načelnik,
Knaflič Pavel, namestnik. Fantje, pristopajte pridno
Frangelj Franc, podnačelnik; Majhenič Vilibald in
pod orlovsko zastavo, ki vam pripravljajo podlago za
srečno bodočnost!

Orlovski odsek pri Sv. Martinu pri Vurbergu
priredi prihodnjo nedeljo igro „Mlinar in njegova
hči“ v nosilju stare šole po večernicah.

Celje. Vse fante, ki hočejo preživeti v pošten
družbi nekaj prijetnih ur, obenem pa izpopolniti svo-
je znanje, vabi celjski Orel na svoje fantovske veče-
re, ki so vedno vsak prvi torek v mesecu zvečer ob
pol 8. uri pri Balem volu. Vspered je vedno zelo za-
mirl.